

Pomocny Patrol

GAZETKA INFORMACYJNA
SZKOLNYCH KÓŁ CARITAS DIECEZJI OPOLSKIEJ
NR 8 STYCZEŃ/LUTY 2011

NIECH BĘDZIE DOCHWALONY JEZUS CHRYSZTUS ☺

W numerze m.in.:

Ks. Jarosław napisał...

Nasz felieton: Błogosławiona Maria Luiza Merkert

Chrześcijański kącik muzyczny: METANOIA

Artykuł: Strony internetowe Szkolnych Kół Caritas

Fotoreportaż z I Integracyjnego Spotkania Wolontariuszy SKC w Długomiłowicach.

Ks. Jarosław napisał...

Przepiękne, Boże Kochanie człowieka

Aniołki Kochane☺ Muszę Wam się przyznać, że z wielką radością i zadziwieniem pochylałam się nad przepiękną tajemnicą obecności Pana Boga pośród swojego ludu – Kościoła. Często mówimy, że Pan Bóg chce mieszkać w sercu człowieka, a w czasie Mszy św., gdy przyjmujemy Komunię Św. jesteśmy przekonani, że Pan Jezus przychodzi do naszego serduszka. Ogromnym pragnieniem Boga jest objawiać swoją wielką Miłość światu właśnie przez człowieka. Dlatego Bóg mówi do nas: „Nie mam tu na ziemi innego serca jak tylko Twoje Jarku, Basiu, Andrzeju, Anetko, aby miłować świat i rozpałać w nim ogień mojej Miłości”. Proszę codziennie

Pana Jezusa słowami św. Franciszka z Asyżu, aby uczynił mnie pokornym i prostym, ale też mądrym, mężnym i radosnym narzędziem swojego Kochania (macie tę modlitwę w Waszych „Drogach do Nieba”, jako modlitwę o ducha miłości. Poszukajcie jej i odmawiajcie jak najczęściej! Serdecznie Wam ją polecam, szczególnie na czas Wielkiego Postu).

Ewangelia uczy nas miłować bliźniego tak, jak to robił Pan Jezus:

- najpierw zauważyć człowieka, wydobyć go z tłumu, zatrzymać się przy nim,
- nie pogardzać, nie osądzać ale uszanować jego inność i wybory,
- życzyć mu całym sercem dobra, szczególnie tego największego –zabawienia, życia wiecznego w Niebie,
- podjąć wysiłek troski, która wyraża się w modlitwie i osobistym świadectwie, aby i przeze mnie Niebo zbliżyło się do człowieka, w szczególności do zagubionego i ubogiego,
- być odpowiedzialnym, czyli liczyć się z konsekwencjami moich myśli, słów i czynów, bo wszystko przynosi owoc, dobry lub zły,
- zapierać się swojego egoizmu, czyli być ofiarnym i dla potrzebującego bliźniego rezygnować ze swoich zachcianek i często pustych przyjemności.

Takiej Miłości przez duże „M” uczy nas Radosna Nowina. Sięgajcie po nią często, najlepiej codziennie. I chociaż nie jest łatwo kochać, to przecież sam Pan Bóg już na chrzcie św. daje nam łaskę uświęcającą, abyśmy byli świętymi. Ta pomoc z Nieba to 99 % Boskiego zaangażowania. 1 % to moje „chcę” i „wierzę”, czyli wybór mojej woli i akt mojej wiary.

Kochani Wolontariusze, Komandosi Pana Boga, dbajcie o czystość Waszego serca!!! Spowiadajcie się często, aby grzech nie przesłonił Wam miłującej bliskości Boga i aby Bóg Kochany przez Wasze piękne i dobre życie objawiał się dzisiaj światu. Na nasze nawrócenia i piękne przeżywanie Wielkiego Postu niech nam błogosławi Bóg wszechmogący Ojciec + Syn + Duch Święty + Amen

Wasz opiekun ks. Jarek Staniszewski

Nasz felieton

Błogosławiona Maria Luiza Merkert

Witajcie .

Już chyba wszyscy mają dość mrozów i tej zimy, ale nareszcie nadszedł marzec i wiosna tuż tuż! Czekam na nią z utęsknieniem. Wy pewnie też. Ale do rzeczy. Dzisiaj chciałabym przybliżyć Wam postać błogosławionej Marii Luizy Merkert. Zastanawiałam się, jak napisać ten artykuł, aby zachęcić Was do zapoznania się z nim. Spróbuję .

Przenieśmy się zatem w czasy drugiej połowy XIX wieku. Jest rok 1865. Kazimierz Kaszewski – korespondent i dziennikarz „Tygodnika Ilustrowanego” otrzymał od swojego szefa- redaktora naczelnego – Ludwika Jenike kolejne zadanie: prowadzenie stałej rubryki w tejże gazecie. Postanowił, że przybliży postać i działalność kogoś, komu na względzie były losy drugiego człowieka zwłaszcza wobec wielkiej nędzy jaka ogarnęła Europę nękaną licznymi zawieruchami. Oto kim jest ta osoba. Aby ja poznać redaktor Kaszewski udał się na Śląsk.

Oto jedyny dotąd wywiad jakiego udzieliła Maria Luiza Merkert- współzałożycielka Zgromadzenia Elżbietanek- Stowarzyszenia Sióstr pod wezwaniem Najświętszego Serca Jezusowego założonego w sierpniu 1842 roku.

Tygodnik Ilustrowany: - Co skłoniło Panią do podjęcia działalności służebnej wobec drugiego człowieka, do podjęcia takiego wyzwania?

Maria Luiza Merkert: - Dzięki religijnej atmosferze panującej w mojej rodzinie od najmłodszych lat uczyłam się miłosierdzia, wrażliwości i dzielenia się tym, co posiadałam, z najbiedniejszymi. W Nysie, na Śląsku, gdzie urodziłam się odkąd pamiętam, wśród najniższych klas społecznych panowało dotkliwe ubóstwo, więc ta pomoc była szczególnie potrzebna.

T. I.: - **Czy pomysł założenia Stowarzyszenia św. Elżbiety- dla pielęgnacji opuszczonych chorych był tylko Pani pomysłem , czy miała Pani sojuszników?**

M.L.M.: - Oczywiście, że potrzebowałam pomocy. Miałam sojuszniczki. Były nimi : Klara Wolff i Franciszka Werner. Postanowiłyśmy pomagać najbiedniejszym i założyć stowarzyszenie. 4 września 1859 roku biskup wrocławski uznał stowarzyszenie za kongregację kościelną, a miesiąc później zatwierdził jej statuty. W tym też roku zostałam wybrana na przełożoną generalną Zgromadzenia Sióstr Św. Elżbiety.

T.I.: - **A kiedy założyły siostry pierwszy swój dom?**

M.L.M.: - Było to po złożeniu ślubów zakonnych w 1860 roku. Pierwszy dom powstał w Nysie, a potem kolejne domy zakonne, szpitale i domy opieki.

T.I.: - **A skąd siostry miały na taką działalność fundusze?**

M.L.M.: - Każda z nas miała jakieś oszczędności, cenne rzeczy. Wszystko to spieniężaliśmy i początkowo wystarczało. Później do realizacji naszych planów stworzyliśmy fundusz 280 talarów. Miał on zapewnić utrzymanie i bieżące wydatki. W 1843 roku comiesięczne datki wzrosły, i dzięki temu mogłyśmy założyć kuchnię dla najbiedniejszych chorych. Niestety, w tym też czasie zaczęły się inne nasze kłopoty.

T.I.: - **Czego one dotyczyły?**

M.L.M.: - Otóż w prasie zaczęły się pojawiać oszczercze artykuły potępiające prace niezamężnych kobiet. Klara była nawet przesłuchiwana, ale interwencja z ministerstwa uspokoiła nieco sprawę. Jednak muszę przyznać z satysfakcją, że te upokorzenia przyczyniły się do wzrostu naszej popularności i tym samym zwiększyła się liczba naszych członkiń. W 1846 roku dwie spośród nas, w tym moja siostra - Matylda pojechały do Prudnika, aby tam w szpitalu zajmować się chorymi. Niestety, w wyniku infekcji obie zachorowały na tyfus i zmarły. Wtedy ja przejęłam obowiązki. Ale pomagały mi inne siostry.

T.I.: - **Skąd u siostry taka wytrwałość?**

M.L.M.: - Dla mnie najważniejsze są słowa Jezusa: «Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili» (Mt 25, 40). One stanowią odbicie w całym moim życiu i posługiwaniu. W potrzebującym człowieku widzę cierpiącego Chrystusa.

T.I.: - **Bardzo dziękuję za rozmowę i życzę wytrwałości w pracy.**

M.L.M.: - Dziękuję za szczere życzenia i dobre słowo.

* * *

Maria Merkert zmarła w opinii świętości 14 listopada 1872 roku. Została pochowana na Cmentarzu Jerozolimskim w Nysie. Odprawdzało ją na miejsce pochówku kilka tysięcy osób. Obecnie spoczywa w Kościele św. Jakuba i św. Agnieszki tamże. Marię Luizę Merkert beatyfikowano 30 września 2007 roku. Proces beatyfikacyjny rozpoczął w 1985 r. abp Nossol, a 19 lat później papież Jan Paweł II wydał dekret o heroicznosci jej cnót. Dekret rozpoczyna się od przypomnienia słów przyszłej Błogosławionej, która tak napominała swoje siostry: "Proszę was, abyście z miłością i cierpliwością pielęgnowały chorych".

Drogę do beatyfikacji Matki Merkert otworzyło uznanie papieża Benedykta XVI cudu za jej wstawiennictwem. Było nim uzdrowienie w czasie wojny chorej na gruźlicę elżbietanki, 31-letniej wówczas siostry Miry Deresińskiej, która po wyleczeniu z choroby, mimo że lekarze nie dawali jej żadnej nadziei, dożyła ponad 90 lat.

Matka Maria Merkert jest pierwszą wyniesioną na ołtarze elżbietanką. Obecnie toczy się także proces beatyfikacyjny matki Franciszki Werner, która po śmierci Marii Merkert była drugą przełożoną generalną zgromadzenia elżbietanek

* * *

Liczące prawie 1700 zakonnice Zgromadzenie Sióstr św. Elżbiety pracuje obecnie w 14 krajach świata, niosąc posługę ludziom chorym, biednym i potrzebującym. 1300 elżbietanek jest Polkami, co czyni to zgromadzenie najliczniejszym żeńskim zakonem w Polsce. Polskie elżbietanki prowadzą m.in. dwa domy pielgrzymy w Jerozolimie oraz Dom Pokoju, w którym opiekują się arabskimi dziećmi wyznania chrześcijańskiego i muzułmańskiego.

Mam nadzieję, że przybliżyłam Wam chociaż trochę postać błogosławionej Marii Merkert, która dla mnie, mieszkanki Śląska Opolskiego, jest szczególnie ważna. Pozdrawiam Was serdecznie. Następne nasze spotkanie będzie już prawdziwie wiosenne.

*Magdalena Zawadzka
SKC K-Koźle*

Humor na zimowo...

Sekretarka mówi do zapracowanego biznesmana:

- Panie prezesie, zima przyszła!
- Nie mam teraz czasu, powiedz jej żeby przyszła jutro! A najlepiej niech wcześniej zadzwoni, to umówisz ją na konkretną godzinę.

Zima. Dwa jelenie stoją na paśniku i żują ospale siano nałożone tu przez gajowego.

W pewnej chwili jeden z jeleni mówi:

- Chciałbym, żeby już była wiosna.
- Tak ci mróz doskwiera?
- Nie, tylko już mi obrzydło to stołówkowe jedzenie!

Opracowały
Daria Złota i Ewelina Janiszewska
SKC K-Koźle

Chrześcijański Kącik Muzyczny

Zespół o nazwie „METANOIA” powstał i działał przez dziewięć lat przy parafii katedralnej w Gnieźnie od 1996 roku. Obecnie działa przy parafii pw. św. Jakuba Ap. w Modliszewku k/ Gniezna Nazwa pochodzi z języka greckiego i oznacza – przemianę, nawrócenie. Od początku patronuje im św. Cecylia.

Śpiewali podczas nabożeństw w różnych wspólnotach. Koncertowali w kościołach katolickich, protestanckich. W latach 1999-2008 odbyli trasy koncertowe do Niemiec, Holandii, Czech, Grecji, Hiszpanii, Norwegii. We wrześniu 1999 roku nagrali pierwszą płytę pt. „Szukam Cię”. W listopadzie tegoż samego roku nagrali płytę z kolędami i pastoralkami razem z dziećmi z Domu Dziecka w Kołdrąbii. Ciekawostką na tej płycie jest drugie zarejestrowanie brzmienia organów katedralnych, wykorzystanego jako podkładu do śpiewu tradycyjnych kolęd. W kwietniu 2001 roku nagrali trzecią płytę, pt. „Aniele przy mnie stój”.

Na jubileusz 10-lecia zespół wydał dwie następne płyty jedna z pieśniami o tematyce bożonarodzeniowej pt. „Kolędy Domowe” i druga pt. „Otwórz drzwi”.

Przygotowali utwory na specjalną Sesję Rady Miasta Gniezna i Rady Powiatu Gnieźnieńskiego, podczas której nadano Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II tytuł honorowego Obywatela Miasta Gniezna.

Przygotowali w Niedzielę Palmową 2005 r. mszę św. transmitowaną przez TV Polonia. W październiku 2007 roku nagrali pierwszą płytę z koncertu. Nazwali ją „METANOIA Live”.

Współpracują z Chórem I Liceum Ogólnokształcącego im. B. Chrobrego w Gnieźnie.

Skład zespołu stanowią obecnie:

Brat Andy /x. Andrzej/ - aranżacje, instrumenty klawiszowe, śpiew
Magdalena Smolarek - śpiew
Matylda Kabacińska - śpiew
Anna Draheim - śpiew
Martyna Ptak - śpiew
Maria Józwiak - flet poprzeczny
Damian Kabaciński - skrzypce

Gościnnie występują:

Piotr Szymczak - instrumenty perkusyjne
Łukasz Frąckowiak - aranżacje, gitara basowa
Aleksander Schmidt - gitara elektryczna
Obsługa techniczna koncertów:

Sebastian Kunkel
Marcin Szkopek
Jarosław Szkopek

Opracowały
Daria Złota i Ewelina Janiszewska
SKC K-Koźle

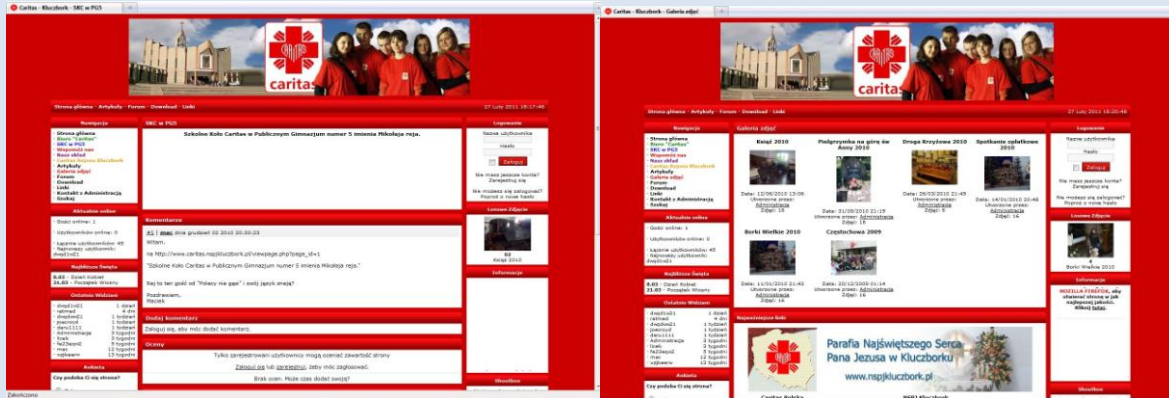

Strony internetowe Szkolnych Kół Caritas Diecezji Opolskiej

Idąc z duchem czasu i nowoczesności nasze Szkolne Koła Caritas, których mamy w diecezji 20 zakładają swoje strony internetowe. Możemy dowiedzieć się z nich co ciekawego aktualnie porabiają wolontariusze, w jakie działania się włączają, jakie akcje prowadzą. Możemy pooglądać galerie zdjęć, zajrzeć w ciekawe dokumenty, historie kół.

Oto Strona SKC z Kluczborka:

<http://www.caritas.nspjkluczbork.pl/news.php>

Kolejne Szkolne Koło prezentujące swoje dokonania za pośrednictwem Internetu to Alatores z Nysy. Oto adres pod którym można znaleźć ciekawe informacje na temat tego koła:

<http://www.alatores.pl/>

Na koniec strona Szkolnego Koła Caritas z Kędzierzyna – Koźla:

<http://www.duchaswietego-kk.pl/skc/news.php>

Aneta Knapik-Król
SKC K-Koźle

Fotoreportaż z I Integracyjnego Spotkania Wolontariuszy Szkolnych Kół Caritas Diecezji Opolskiej w Długomiłowicach

Pierwsze integracyjne spotkanie Szkolnych Kół Caritas odbyło się 15.02.2011r w ZGS w Długomiłowicach. W zjeździe wzięły udział Szkolne Koła Caritas z: Zimnic Wielkich, Rudnika, Żyrowej i Długomiłowic wraz z opiekunami, nie zabrakło także księdza Jarka. Organizatorką była Janina Kazimierz wraz z wolontariuszami.

O godzinie 14 została odprawiona msza w kościele parafialnym pod wezwaniem Marii Magdaleny w Długomiłowicach w intencji wolontariuszy i opiekunów. W czasie mszy grała i śpiewała jedna z wolontariuszek-Aleksandra Pisarek. Słowo Boże i modlitwę wiernych przygotowała Katarzyna Kubera, kazanie natomiast wygłosił ksiądz Jarek.

Po mszy wszyscy udali się do szkoły, gdzie czekała na nich pani wice-dyrektor Jolanta Belko. Wszyscy wolontariusze zostali oprowadzeni po szkole, następnie udali się na świetlicę, gdzie przygotowany był poczęstunek. Po zajęciu swoich miejsc i ogrzaniu się ciepłą herbatą nastąpiła wymiana pomysłów i doświadczeń. Częstymi hasłami, które były wymawiane przez wolontariuszy były min. kiermasze, robienie paczek świątecznych czy organizacje Wigilii Bożego Narodzenia dla osób chorych i samotnych. Kolejną rzeczą były konkurencje, które integrowały wszystkich uczestników. Były to min.:

-Kuszenie Adama – konkurencja polegała na tym, że dziewczyna trzyma jabłko wiszące na sznurku, chłopak natomiast musi zjeść całe jabłko.

-Kareta – 9 osób wciela się w rolę króla, królowej, koni, woźnicy i kół karety. Prowadzący czyta tekst, osoba, która zostaje wyczytana musi wstać i okrążyć swoje krzesło.

-Prezentowanie dyscyplin sportowych – przedstawiciele każdego SKC losują kartkę z nazwą dyscypliny sportowej, którą muszą zaprezentować tak, aby inni mogli zgadnąć, co to jest.

-Zawijanie mumii – każda para dostaje rolkę papieru toaletowego. Jedna osoba jest owijana przez drugą. Wygrywa para, która najszybciej i najdokładniej zawinęła mumię.

-Taniec z balonem i gorące krzesła.

Po zakończeniu konkurencji zostały rozdane medale dla zwycięzców. Ostatnią częścią spotkania była dyskoteka, którą poprowadził jeden z wolontariuszy – Seweryn Baron (DJ Kubek).

Janina Kazimierz SKC Długomiłowice

Zespół redakcyjny dziękuje ks. Jarosławowi Staniszewskiemu za udostępnienie zdjęć ze spotkania.

Redakcja: wolontariusze Szkolnego Koła Caritas przy ZSM nr 1 w Kędzierzynie- Koźlu pod opieką Anety Knapik-Król
Kontakt: e-mail: pomocny patrol@gmail.com